

odst. § 10 »erfolgt die definitive Anstellung«, z něhož stejně jako z předpisů obsažených v §§ 5, 7, 8 a 9 vychází na jevo, že předpisy ty činí rozdíl mezi přiznáním plného platu jednotlivých hodnotních tříd a mezi přiznáním definitivního zemského zaměstnancům, kteří zastávají službu pouze dočasně (provisorně) (čl. IV. úvodních předpisů k služ. pragm.).

Tomuto názoru nebrání ustanovení odst. 1 § 10 cit. předpisů, jež nevyklučují, aby zemská správní komise posuzující různé podmínky jednak pro udělení vyššího platu, jednak pro přiznání definitivního, přiznala kancelářské síle vyšší plat, nikoliv však definitivum.

Rovněž okolnost, že st-lce byl udělen titul »slezská zemská asistentka«, neznamena, že se Marie C. stala definitivní zemskou úřednicí, neboť dle usnesení zemského sněmu slezského z 25. října 1910 jest přípustno, aby silám nedefinitivním uděleny byly různé tituly, zejména titul »asistent«, což dle výslovného znění tohoto usnesení na provisorním postavení jejich ničeho nemění.

Poněvadž st-lka podle toho citovanými dekrety ze dne 11. února 1920 a ze dne 31. května 1920 č. — definitivní silou kancelářskou se nestala ani jí výslovně definitivum uděleno nebylo, zůstala tudíž i po té provisorní kancelářskou silou, arcí s požitky XI. hodnotní třídy a nárokem na přiznání dalších stupnic platových za podmínek v § 18 stanovených. Ustanovení § 113 cit. služ. pragm., jehož se st-lka dovolává, však neplatí dle čl. IV. úvodních předpisů na provisorní zaměstnance.

Když tedy žal. úřad nař. výrokem prohlásil, že st-lku dnem 31. prosince 1921 ze služeb zemských propouští, neporušil tím zákon.

Proto byla stížnost jakožto bezdůvodná zamítnuta.

Č. 1571.

Mimořádná opatření: Proti nálezu, vyslovujícímu trest pro padnutí zboží podle nař. ze dne 29. dubna 1921 č. 181 sb. z. a n. (o dopravních osvědčeních na zásilky různých potravin do pohraničního pásma v Čechách), není opravný prostředek vyloučen.

(Nález ze dne 14. října 1922 č. 17.481/21.)

Prejudikatura: Boh. č. 1372 adm.

Č. 1572.

Vyvlastnění: K podmínkám vyvlastnění pozemků k účelům stavebním.

(Nález ze dne 14. října 1922 č. 13.579.)

Věc: Aron W. a Salomon a Mathilda B. v M. (adv. Dr. P. Löwy z Prahy) proti županskému úřadu v Mukačevě stran vyvlastnění pozemku k účelům stavebním.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

Důvody: K návrhu Městské spořitelny na Vinohradech povolila městská rada v Mukačevě výměrem ze dne 19. prosince 1921 č. — vyvlastnit pozemky st-lů č. kat. — a — tamže ve výměře celkem 803 sáhů